

butlletísocial 'Mai enrera'

2a Època, Gener-Juliol 2021 – Núm. 160

El GIE a LA LEZE

GIE / 8

EDITA

Editor: Club Excursionista de Gràcia

Coordinació i Consell de Redacció:

Joan Alarcón i Jordina Grau

Maquetació: lwainer.com

Dipòsit legal: B.9720-1961

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Club Excursionista de Gràcia

Passatge Mulet, 4 - 08006 Barcelona

Tel.: 932 378 659 / Fax: 932 373 148

a/e: cegracia@cegracia.cat

web: www.cegracia.cat

Facebook: /clubexcursionistadegracia

Twitter: @cegraciaca

Instagram: @clubexcursionistadegracia

Creu de Sant Jordi 1992

Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Placa de Bronze de la Reial Ordre del Mèrit

Esportiu 2011

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

Federació Catalana d'Espeleologia

Federació Catalana d'Entitats Corals

Mountain Wilderness Catalunya

Membre Fundador de la Federació

Internacional de Càmping i Caravàning

Adreces de contacte:

Club: cegracia@cegracia.cat

Presidència: presidencia@cegracia.cat

Butlletí: butlleti@cegracia.cat

Secció Esquí de muntanya: esqu@cegracia.cat

Secció Muntanya: muntanya@cegracia.cat

Secció Senders: grupdesenders@cegracia.cat

Secció d'Escalada: gede@cegracia.cat

Secció d'Espeleologia: gie@cegracia.cat

Secció BTT: btt@cegracia.cat

Grup de Barrancs: barrancs@cegracia.cat

Grup de Joves: joves@cegracia.cat

Grup de Famílies: families@cegracia.cat

Matagalls-Montserrat: mm@cegracia.cat

Agrupament Escolta Pere Rosselló:

ae.pererossello@gmail.com

En aquest número han col·laborat:

Albert Cánovas, Avi, Carles Albesa, Emili de

Tomàs, Genís Parra, Joan Alarcón, Jordina

Grau, Manel Benet, Mireia Rovira, Montse

Aguilera, Montse Freixas, Oriol Lecha, Sandra

León i Sergi Duatis.

Editorial

Text: Joan Alarcón

L'inici d'aquest 2021, lluny de millorar les perspectives de fer qualsevol activitat relacionada amb la muntanya, ens ha portat a un estat d'aturada i atenta espera pel que fa a la relaxació de les mesures per a la pràctica del nostre esport. Tot i això, aquesta situació ha estat més suportable gràcies a la humil serra de Collserola. Els caps de setmana s'omple de ciclistes, marxadors, corredors o simplement gent que passeja, en una redescoberta d'aquestes 8.259 hectàrees.

Poques ciutats poden comptar amb una serralada d'aquestes característiques que fan que els nostres conciutadans puguin tenir un esbarjo natural tan a prop. **Cuidem-ho!!!**

El fet d'aquesta inactivitat muntanyenca ens ha donat l'oportunitat de publicar articles i textos que per diverses raons teníem a l'espera d'impressió i que en aquest butlletí publiquem amb altres d'actualitat, intentant tenir informats als nostres socis i sòcies dels afers més rellevants que tenen relació amb el nostre Club i les persones que l'integren. En aquest sentit, el darrer mes de desembre ens han deixat els socis Antoni Brosa i Mayor, i Carles Albesa i Riba; el primer acompanyant-nos des del 1965 i el segon ben conegut per les seves activitats i col·laboracions (President de l'Entitat, col·laborador i codirector del Mai Enrera el 1993, escriptor de diversos llibres i sobretot, apassionat del Montseny i de la Matagalls-Montserrat...).

Des de la redacció del Mai Enrera, rebin llurs famílies el nostre sentit condol.

Foto: Laura Oliveras

Diada del Club 2021

Text: Manel Benet

Miro el vídeo que m'ha arribat per commemorar el 99è aniversari del Club (muntatge efectuat per la secretaria del Club Laura Oliveras) i mentalment em trasllado a la Vil·la Urània. La sala està moderadament plena. Avui és un dia especial. A l'hora prevista els màxims responsables del Club, després de donar la benvinguda als assistents, comencen a nomenar els associats, homes i dones, que enguany rebran les insígnies dels 25 i 50

anys de compartir Club. La distància física s'ha salvat per mitjà dels mitjans audiovisuals, unes fotos, breu síntesi de les múltiples experiències viscudes aixoplugats sota les sigles del CEG, em van mostrant les trajectòries personals dels homenatjats.

Quina sorpresa el veure els diferents moments i fets que recullen les fotos facilitades. El record i les imatges entranyables del nostre estimat Carles Albesa i Riba, mort recentment, explicant com es va generar la Travessia Matagalls-Montserrat i el reconeixement per part del president de la FEEC, en Jordi Merino. Un recull de fotos de les seccions que formen el Club, la nostra coral, molt coratjosa, interpretant "la Cançó de les Roses" de Víctor Barbé i les paraules de Montserrat Freixas acomiadant l'acte van tancar aquesta diada, lluny en la distància però propera en el cor.

Fins l'any vinent!

INSÍGNIA DE PLATA

Àlex Duran Nogués
Pili Vendrell Sales
Manel Sánchez Gómez
Isabel Chicón Álvarez

INSÍGNIA D'OR

Josep Pérez Bort
Maria Pilar Badia Quer
Meritxell Pedrós Garrido
Míriam Barbé Pérez
Neus Martínez Sala

SOCIS

Imatge de grup. Foto: Emili de Tomàs

Homenatge a Joan Cervera i Batariu*

Text: Emili de Tomàs i Oriol

Justificació

Hi ha persones que són conegudes per les seves actuacions i participacions públiques, però una vegada es retiren d'aquestes, per edat, cansament, buscant tranquil·litat, etc. passen pràcticament desapercebudes i sovint els reconeixements arriben tard a l'adonar-nos que hi eren. Aquest no és, afortunadament, el cas d'en Joan Cervera i també merescudament de la seva esposa, l'Aurora Vila. Però també és de justícia reconèixer les iniciatives que fan que ens adonem que aquestes persones eren allà, al nostre costat. Aquest és el cas de la Rosa Maria Miró i de l'Antoni Sánchez Navas. Aquest darrer ja feia temps que ens havia fet l'observació del cas particular d'en Joan i l'Aurora. També la Rosa Maria, al grup del Curs de Medicina de Muntanya havia fet les oportunes gestions i solament fou necessari buscar una data adient per a realitzar l'homenatge que es va desenvolupar com explica a continuació el company Emili.

11 de novembre de 2020
C/ Guillerries 28 de Barcelona

Assistents:

José Francisco Lloret Moreno, President del Club Excursionista de Gràcia.
Joan Manuel Alarcón Castellón, Responsable de Publicacions del Club Excursionista de Gràcia.
Emili de Tomàs i Oriol, Director del Curs de Medicina i Socors de Muntanya i expresident de Mountain Wilderness de Catalunya.

En l'acte, li foren lliurats a Joan Cervera un rellotge de butxaca amb les sigles "GEDE", "Mai Enrera" i "Club Excursionista de Gràcia", en un estoig de luxe. Una bonica capseta de fusta amb l'escrit "Club Excursionista de Gràcia" i amb el contingut d'un llibre de memòria on hi ha un recull dels diferents vídeos, gravats pels socis i sòcies, i en el qual feien esment de felicitacions, enhorabones i agraïments a l'homenatjat Joan Cervera i Batariu. A la seva esposa, Aurora Vila, se li va obsequiar amb un magnífic ram de flors en nom del Club Excursionista de Gràcia, i també un petit pom de roses obsequi de Mountain Wilderness de Catalunya.

*Veure currículum al butlletí social 'Mai enrera' Núm. 160

Mostrant els obsequis. Foto: Joan Alarcón

Entrega de flors. Foto: Joan Alarcón

Recull de comentaris, cites i anècdotes esmentades durant l'acte:

Referència a l'antiga seu del Club Excursionista de Gràcia al número 33 del carrer Astúries i a la petita habitació en la qual el GEDE tenia el material d'escalada. Des d'aquesta estança, una porta donava a la biblioteca i una altra petita porta -pel que sembla, força "camuflada"-, donava a la Sala d'Actes i els membres del GEDE la utilitzaven per sortir a la sala i posteriorment, segons paraules d'en Joan, posar uns plec de paper al pany per evitar que altri pogués utilitzar-lo.

Va citar també que durant l'ascensió a l'agulla del Sentinella a Montserrat, li havien comentat companys, que el pas per anar del Sentinella al Fusell era força fàcil, i que aquí es va trobar amb dificultats per fer el pas i que ja sempre ho va recordar com a molt difícil. No recordo si va fer esmena de la via que utilitzaren per pujar, si la Santacana-Gómez, la Pany-Farrera o bé la GEDE.

Va repetir diverses vegades que li sabia molt greu l'absència a l'acte de Francesc Sanahuja, doncs després de diverses converses telefòniques amb el

mateix Francesc, donava per fet que hi assistiria. Tota aquesta conversació i d'altres temes ens mostraren l'excel·lent memòria tant de l'Aurora com d'en Joan.

Mentre anàvem fent fotografies i l'amable assistenta cuidava de l'Aurora i en Joan, sempre amb les mascaretes posades, vàrem cloure l'acte fent fotos de tot el grup, ara si, sense mascaretes.

Animada conversa. Foto: Emili de Tomàs

Els joves, 1rs en categoria mixta de la cursa popular. Foto: l'Organització

Participació del G.E.D.E. a la 55ena Cursa Bassiero

Text: Oriol Lecha

El passat 24 de març es va celebrar al Pallars Sobirà la 55ena edició de la Cursa Bassiero, organitzada per la UEC de Barcelona i que transcorria per les valls de Gerber, principalment, i també les de Ruda i Cabanes. L'esdeveniment tenia com a inici i final l'aparcament de Peüllà, límit del domini de Baqueira-Beret.

Quatre membres del GEDE vam prendre la sortida en dues parelles. Els veterans Imanol Montero i José Lloret s'atreviren amb el recorregut llarg (2.550+ en 25 km), mentre que la Núria Mestre i jo mateix vam debutar a les curses d'esquí en categoria mixta al recorregut curt (1.350 + en 14 km). Sota un sol radiant, un recorregut ben trobat i unes bones condicions de neu, vam gaudir de l'experiència nova de competir esquiant; estudiant el recorregut, dosificant les forces i forçant quan podíem.

Malgrat l'inqüestionable bon estat de forma de la parella de veterans, les males sensacions els van fer punxar, no podent superar un tall horari certament exigent. D'altra banda, els joves vam acabar en tercera posició general i primers de la categoria mixta. Tot i així, el que queda és una bona experiència en equip, gaudint de la muntanya d'una manera diferent a l'habitual, que recomano de tastar a tothom a qui li agrada l'esquí de muntanya, especialment als puristes que neguen o reneguen de la compatibilitat de la competició a la muntanya.

Els quatre membres participants. Foto: l'Organització

Imanol Montero gaudint, finalment, de la baixada de les Ares. Foto: l'Organització

Turó Tres Alzines. Foto: Mireia Rovira

Curs de mecànica i conducció de BTT, 12-13 setembre 2020

Text: Albert Cánovas

El cap de setmana 12 i 13 de setembre del 2020, vam participar al curs de mecànica i conducció, organitzat per la secció de BTT del CEG.

DISSABTE

A les 10.39 h vam quedar a l'estació de FGC d'Igualada. Després d'una baixa d'última hora, al final érem quatre participants: Mireia R., Òscar L., Rosa S. i Albert C.

En Xavier González molt amablement, ens va venir a buscar a l'estació. En Xavi, especialista en BTT, seria el nostre monitor. Va estar a la nostra disposició tot el cap de setmana. La seva dedicació i manera d'ésser va ser un luxe per nosaltres.

Abans d'anar cap el Refugi Mas del Tronc, on estaria la nostra base del cap de setmana, vam veure com fer un repàs ràpid a la bicicleta abans d'iniciar una ruta. Vam sortir d'Igualada i vam fer camí per la serra de Rubió fins al refugi.

A l'arribada vam conèixer la parella d'en Xavi. Fan de guardes del refugi. És una dona encantadora i cuina molt bé!! Ens vam reservar l'habitació pel nostre grup, respectant perfectament les distàncies de precaució per la Covid. Els àpats els vam fer tots/es junts/es, en una carpa exterior molt acollidora.

Després d'una llarga sobretaula, vam començar el taller de mecànica, que ens ocuparia tota la tarda fins el sopar.

A l'exterior del refugi, vam aprendre a ajustar canvis i frens, canviar pastilles, mantenir rodes tubeless (coberta sense càmera), ajustar direcció i treball amb radis. La veritat és que vam aprendre moltes coses i refrescàrem la memòria.

DIUMENGE

Ens van preparar un esmorzar boníssim amb productes casolans. L'ambient era immillorable i després dels cafetons, ens vam preparar per a fer pràctiques de conducció al voltant del refugi. En Xavi es va adaptar diferents nivells. Ens va mostrar la posició ideal sobre la bicicleta i tècniques d'equilibri.

L'Òscar i l'Albert encara en volíem més, i ens va instruir en el control de descensos més pronunciats (cul enrere!!).

Taller mecànica btt. Mas del Tronc. Foto: Mireia Rovira

Un cop fets els exercicis, vam fer una ruta d'unes dues hores i mitja per la serra de Rubió, on vam posar en pràctica tot el que havíem après.

Una zona desconeguda per molts/es, però molt interessant. Vam carenejar pel parc eòlic, veient de ben a prop els impressionants molins. Vam arribar al turó de Les Tres Alzines, un mirador espectacular, des d'on es llencen molts per fer parapent.

De tornada al refugi vam fer dos grups, un per pista i un altre per corriols més tècnics.

Vam dinar a la nostra carpa, férem una bona sobretaula i vam recollir per tornar a l'estació d'Igualada, on en Xavi ens torna a acompanyar.

Bon curset i un bon cap de setmana!!

Passamà per evitar el curs crescut del riu. Foto: Avi

EL GIE a LA LEZE

Text: Sergi Duatis

És un barranc o és una cova? Depenent d'aquí l'hi preguntis; un espeleòleg et dirà que és una cova, però un barranquista et dirà que és un barranc. No hi ha cap mena de dubte, és una cova! Per la boca superior entra el riu Artzanegi, que surt per la boca inferior.

La Leze es troba al País Basc, més concretament a la província d'Àlaba i per accedir-hi haurem d'anar fins al poble d'Egino. Un cop allà agafarem la carretera en direcció al poble de Llarduya i al cap de poc trobarem un cartell a mà dreta que posa Cueva de La Leze. Pujarem per una pista asfaltada fins a un aparcament ben senyalitzat a mà esquerra. Des d'aquí ja veurem la boca de sortida.

La cova de La Leze té dues boques, una d'entrada i una altra de sortida, és el que els espeleòlegs anomenen una travessa o travessia. La boca d'entrada està situada a 745 m d'altitud en una gran depressió a la cara nord de la serra d'Altzania, i la boca de sortida està a 620 m a la cara sud de la ja anomenada serra, travessant el massís. Per tant, tenim un desnivell de 125 m i la longitud de l'entrada fins a la sortida és de 585 m.

Per poder accedir a la boca d'entrada ho podem fer per tres itineraris diferents. En el primer, mirant la sortida de la cova agafarem una pista a mà esquerra i abans d'arribar a una casa, trobarem a mà dreta un PR direcció a Olano. Un cop dalt de la serra ja veurem la depressió, que és com una gran dolina, la franquejarem quasi tota en direcció oest i baixarem fins al fons per un fort pendent dins d'un bosc de faig, per trobar la boca d'entrada.

Per fer el segon itinerari agafarem la mateixa pista que per fer el primer, però no la deixarem fins haver passat els prats que hi ha després de la casa. Un cop aquí també trobarem un sender a mà dreta, marcat amb algunes fites, que seguirem fins arribar a dalt de tot on hi ha un coll; girarem cap a la dreta i ja estarem a la dolina, al punt per on baixarem, igual que pel primer itinerari, fins al fons on hi ha la boca d'entrada.

Sortint de La Leze. Foto: Avi

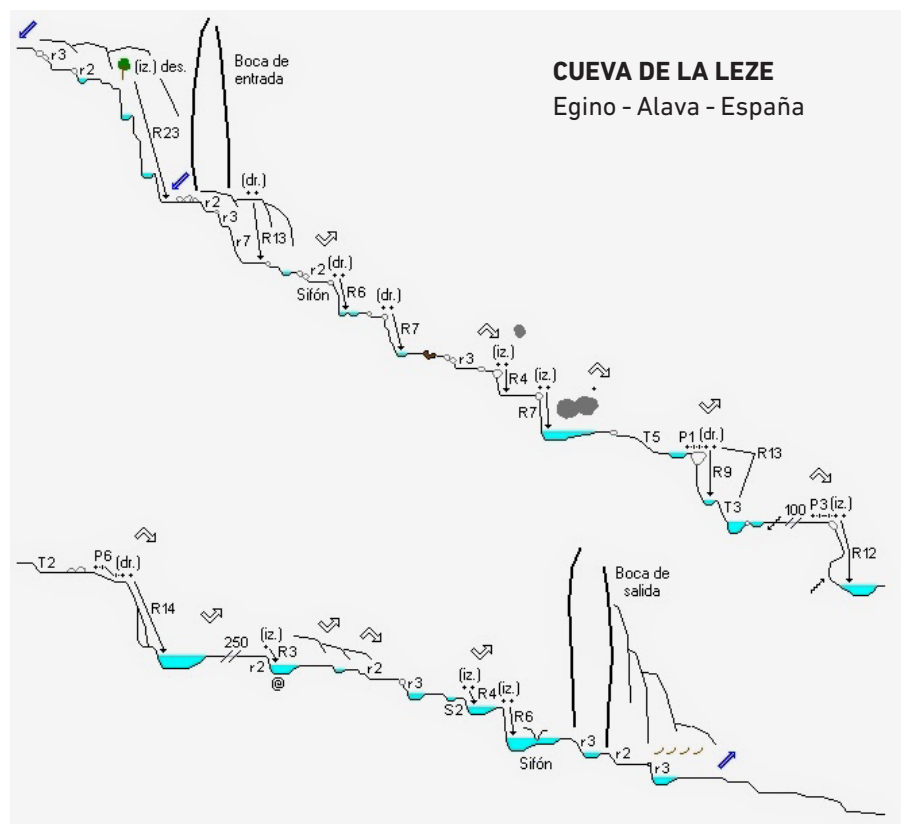

Ojo del Búho. Foto: Sandra León

El tercer itinerari és el més directe i més tècnic encara que no és el més ràpid i no sempre es pot fer; hi ha uns mesos que està prohibit per nidació. Agafarem el mateix camí que en el primer itinerari i un cop passada una tartera i veient que el camí marxa cap a la dreta, deixarem el PR i pujarem recte cap amunt directe a una petita enforcadura anomenada "Bretxa Kološka" que es veu a la part alta de l'espadat. Prop d'uns 10 m abans d'arribar a l'enforcadura ens trobem amb un forat anomenat "El Ojo del Búho" que travessa el cingle i surt a la gran dolina, però a la part més vertical. El descens comença amb un ràpel aeri d'uns 60 m, continuem fent uns quatre o cinc ràpels de menys metres i arribem directes a la boca d'entrada.

El temps a invertir en l'aproximació variarà en funció de quina de les tres opcions triem, la més habitual és la primera i se sol trigar 1,30 h. Fem un mos mentre ens posem el neoprè, el casc amb il·luminació i la resta d'estrís per endinsar-nos sota terra.

Res més entrar trobem un passamà a la dreta seguit d'un ràpel de 13 m que

davallarem encara amb llum natural, ja que la boca d'entrada es força gran. Seguim ara ja amb la llum dels nostres frontals i davallarem un seguit de ressalts i ràpels entre 6 i 7 m. El següent tram té tres tobogans, el més llarg de 7 m, un ràpel de 9 m, un de 12 m i un passamà de 6 m que ens porta a la capçalera d'un ràpel de 14 m. Després d'aquest ràpel tenim un tram d'uns 250 m planers i fem un altre ràpel de 3 m. A partir d'aquí ens entra la claror de l'exterior, doncs la boca de sortida també es força gran. Un ressalt de 2 m, un altre de 3 m i un salt de 2 m; els dos últims ràpels de 4 i 6 m i un petit sifó que també podem passar per dalt. Ara ja sí que som fora, tres petits ressalts de 3, 2 i 3 m. Fotografia de rigor i retorn de 5 minuts fins a l'aparcament on hem aparcat el cotxe.

Val a dir que tota la cova està molt ben equipada amb passamans d'acer i capçaleres molt correctes. També cal comentar que en cas que hi trobéssim força aigua, els ressalts i els tobogans estan equipats per poder rapelar-los.

SENDERS

Barraca de pedra seca

Una ruta amb encant: la Pedra Seca de Monistrol de Calders

15 de desembre de 2019

Text: Montse Aguilera | Fotos: Genís Parra

10

Fer senderisme té suficients al·licients: la jornada comença amb l'obligada matinalada per no fer tard. Et lledes potser inquiet, pensant com anirà la sortida d'avui. Ens plourà? Agafo la capelina? Vés, que no em deixi les mandarines! He agafat l'aigua? Vindrà la Marta? L'Edu portarà el vinet? Veurem bonics paisatges?

Qualsevol sortida sempre té atractius, però la del desembre encara en té més, perquè és l'Excursió de Nadal. Això vol dir que és l'única en tot el curs en que no hem de dur la carmanyola o l'entrepà, i en què, a més, potser farem cagar el tíó (o no!), cantarem nades i menjarem torrons. A la sortida del 15 de desembre, a banda, se li han d'afegir altres atractius: va fer un sol d'aquells que al cap de cinc minuts d'emprendre la marxa convidava a treure'ns capes de roba, vam gaudir d'unes vistes esplèndides dels Pirineus blanquejats per les primeres neus de la temporada, ens van acompanyar les flaires terapèutiques de la farigola i del romaní, i vam poder degustar les cireretes d'arboç que, segons conversa escoltada, tenen un poder secretament embriagador. Bo és saber-ho!!

Els al·licients no s'acaben aquí perquè vam caminar per una de les anomenades rutes de la pedra seca de Catalunya. En aquest cas, la Ruta de la Pedra Seca de Monistrol de Calders, petit poble de 700 habitants, situat entre el Pla de Bages, la serra de Sant Llorenç del Munt i l'altiplà del Moianès. L'interès del recorregut va ser que ens va posar a l'abast un dels patrimonis culturals immaterials de la UNESCO des de l'any 2018, a partir de quatre punts d'interès: el mas L'Om, el dolmen del Pla de Trullars, el mas Casanova i el Codro Gros (conegut també per Pedró Gros). Punts en què tots vam poder-nos fer les fotos de rigor. Aquestes construccions tenen en comú que són bastides amb pedra de proximitat o km 0 (com es diu avui dia), sense cap material que les uneixi com ara calç o guix. Aquesta tècnica es practicava des de la prehistòria, com bé exemplifica el dolmen esmentat.

Vistes del dolmen

El Pepe ja ens torna a acompanyar i amb autocar nou

Mandarina entorn al dolmen del Pla de Trullars

El dinar, el vam fer al restaurant Rubell de Monistrol de Calders, on vam acabar fent un brindis per desitjar-nos bones festes que va durar més que el de la Traviata, i amb una espontània cantada de nadales a dalt de l'autocar (perdoneu si alguns no vàreu poder fer la migdiada), que va derivar en uns quants "Top Hits" dels anys 60 i 70. El Pepe, amb la seva natural simpatia, ens va recordar que feia un any s'acomiadava de nosaltres. Per sort, la separació va durar pocs mesos i un any més vam celebrar el Nadal tots plegats.

Molt bon 2020, amb salut, alegria i senderisme!

Trompa del GEDE 2019

Text: Joan Alarcón

El darrer dissabte de novembre, és la data fixada per a la sortida de la Trompa d'enguany. Aquest any hem decidit fer aquesta sortida quelcom més lluny i el lloc escollit és Malanyeu, poblet del Berguedà. Aquest està situat a 999 metres d'altura i porta el nom de la riera que més avall s'uneix al riu Llobregat. Al seu vessant meridional hi ha els contraforts occidentals de la serra de Catllaràs i degut aquesta orientació, ideal per a realitzar escalades en època freda i com alternativa per realitzar interessants excursions.

El lloc de trobada és la benzinera Petromiralles, prop del poble de Cercs. Una vagada comprovat que som tots els sortits de Barcelona i després d'esmorzar, ens atensem a Malanyeu, on trobem la resta de companys i companyes i ens dividim en cordades, mentre altra grup va a fer una excursió cap a les fonts del riu Bastareny. El dia és bo, fa fred i molta humitat, però el sol ens va rebent a mesura que anem ocupant alguns dels diferents itineraris de la paret del Devesó. Aquesta paret ens dona l'oportunitat de gaudir del nostre esport a la vagada que l'indret ens ofereix la contemplació d'un superb paisatge, des de la carena estant, veiem a la nostra dreta, imponent, el Pedraforca.

Cap el migdia ens trobem els dos grups a la masia Can Anglada on un dinar reparador i una sobretaula molt animada tancarà aquesta tradicional sortida.

10è Ral·li d'escalada Terradets 2019

Text: Jordina Grau Serra | Fotos: l'Organització

Oriol Lecha, David Senar, Natàlia Núñez de Prado, Jordina Grau i José Francisco Lloret, membres del Gede, vam participar a les 12 h. d'Escalada a Terradets - International Climbing Marathon, celebrada els dies 21 i 22 de setembre de 2019.

El Ral·li consisteix en escalar el màxim nombre de rutes de gran longitud, entre 200 i 500 metres, situades a Bagasses i parets properes. Cada via d'escalada té una puntuació en funció de la seva longitud, la seva dificultat, la complexitat del seu recorregut, el tipus d'equipament, etc. La suma de punts determina quina és la cordada guanyadora del Ral·li un cop transcorregudes 12 hores des del seu inici.

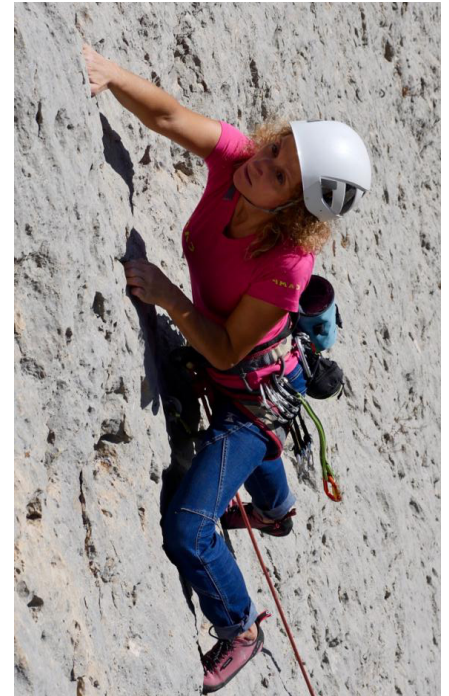
Enguany, el Ral·li ha arribat a la seva dècima edició, marcada per la gran participació i per l'assistència de cordades de diferents països europeus com Polònia, Croàcia, Itàlia, França o Andorra. Les 32 cordades participants no es van desanimar tot i la mala previsió meteorològica.

El dissabte, poc després de l'inici de la competició, va haver-hi una forta tempesta que va durar uns 30 minuts. A poc a poc les condicions van canviar, la tempesta va marxar i vam poder gaudir d'un dia d'escalada esplèndid i assolellat.

Al final de la jornada, la cordada mixta formada per Llibertat Estel i Víctor Sans va obtenir la victòria: 3 vies assolides amb un total acumulat de 198 punts i 1.300 metres escalats. Albert Claveria i José Francisco Lloret, cordada del GEDE, van quedar en tercer lloc amb 146 punts i 1.380 metres assolits. Va ser l'únic equip que va finalitzar 4 vies.

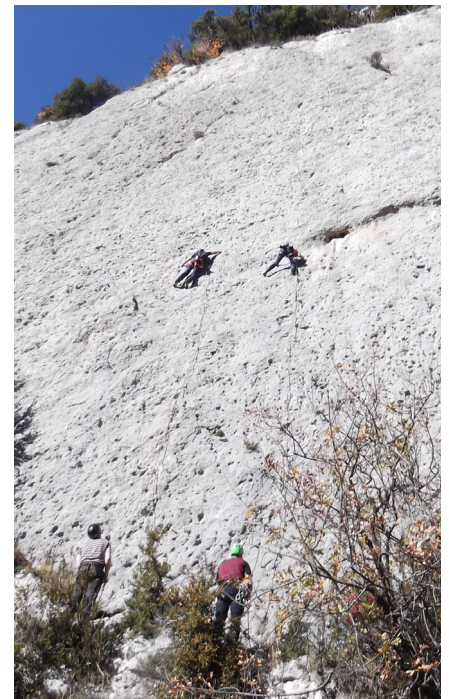
Plaques de Malanyeu. Foto: José Lloret

Arribant a la reunió. Foto: José Lloret

Rally Terradets. Foto: l'Organització

Paret del Devessó. Foto: Joan Alarcón

Can Anglada. Foto: l'Organització

El sopar i lliurament de premis va tenir lloc al restaurant El Llac, a Cellers. Es van projectar imatges dels moments més destacats que s'han viscut durant les 10 edicions del Ral·li Terradets. Les imatges ens van recordar les primeres cordades que obrien vies al congost des de finals dels anys cinquanta fins a finals dels setanta.

També es va fer un petit homenatge a l'escalador valencià Carlos Tudela, qui més vegades havia participat al Ral·li i que ens va deixar fa uns mesos a causa d'un accident de muntanya. Les emocions posaven fi a una jornada d'escalada marcada per la bona sintonia entre les cordades participants i l'entusiasme de l'organització.

Les cordades del GEDE volem donar el nostre agraïment a la botiga de muntanya GRZERO, que ens va fer d'espònsor i ens va animar i motivar des del moment que ens vam inscriure al Ral·li.

Els Sots Feréstechs, un llibre obsessiu

Text: Carles Albesa i Riba

Entre els llibres que s'exhibien a l'aparador d'un llibreter de vell de la barcelonina plaça de Sant Just n'hi havia un que em tenia obsessionat. La seva coberta em trasbalsava: calaveres entre grosses arrels i fúnebres canelobres; muricecs amenaçadors sobrevolant la tètrica escena, tot depriment. No em podia treure del cap aquell llibre i vaig acabar comprant-lo.

Es tractava d'una novel·la titulada *Els Sots Feréstechs*, publicada l'any 1901, i si abans m'obsessionava des d'un aparador ara ho feia des de la meva pròpia biblioteca, i això encara era més preocupant. Vaig decidir enfrontar-m'hi, estudiar-ho tot sobre el seu autor, Raimon Casellas, sobre

les seves obres i activitats i també sobre els sots feréstechs, tant els literaris com els geogràfics, nascuts a l'empara d'aquells.

El resultat va ser un assaig d'una seixantena de pàgines que vaig escriure amb el títol "*Els Sots Feréstechs entre la literatura i la realitat*", que va guanyar al XII Premi Sant Bernat-1976 de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. Sorprenentment, però, el treball restà inèdit (Persistia el malefici d'aquella inquietant coberta?) si bé em serví de base per escriure l'article "Toponími dels Sots Feréstechs" que va aparèixer publicat al número de febrer de 1981 de la revista Serra d'Or.

Acabo aquestes evocacions personals amb unes notes curioses relacionades amb allò de *traduttore traditore*: la monumental *Historia Universal de la literatura* de Santiago Prampolini (1956) diu que "els sots feréstechs (las charcas sañudas) tiene como protagonista a toda una aldea de la montaña, cuyo párroco, para reconstruir su Iglesia tiene que luchar contra el alma desconfiada e ignorante de la gent dels llims (gente de los cenagales)" Déu n'hi do!

Menys mal que en un altre popular repertori, el *Diccionario Literario* de González Porto Bomprani (1967) ho arregla una mica donant la traducció de "hondonadas bravías".

14

CERCLESSPORT
C/ Sant Lluís, 44-48.
08024 BCN
tlf: 93 219 36 48
cerclesport@grupcordada.com
www.cerclesport.com

Des de fa més de 40 anys a la Vila.
A LA MUNTANYA VES-HI PREPARAT

GR ZERO
ESPORTS DE MUNTANYA

Trav. de Gràcia 132
08012 Barcelona
934 16 10 67

Sant Llorenç Savall, 2015

41ena Travessa Matagalls-Montserrat (virtual)

Text: Montse Freixas

La darrera edició de la M-m ha sigut una edició molt diferent. La Comissió M-m 20 es va constituir el mes de febrer, i ja s'havia començat a contactar amb les diferents institucions, així com portat a terme el concurs entre els socis per triar el logotip i disseny de la samarreta quan, a finals d'abril, veient la situació ocasionada per la pandèmia de la Covid-19 i ateses les afectacions de les restriccions als actes massius del moment i als previstos a curt i mitjà termini, amb molta tristesa, es va decidir de suspendre la travessa tal com la coneixíem.

Amb tot, no volíem decebre la gran comunitat de seguidors de la M-m i per aquest motiu, es va decidir fer la 41a Travessa de forma exclusivament virtual. A partir del 15 de juny es va obrir la nova web i es va iniciar la inscripció dels participants per la M-m, de manera que cada inscrit tenia un número de dorsal i una samarreta virtual.

A partir de l'1 de juliol i fins el 19 de setembre es van presentar diferents activitats destinades a recordar les anteriors edicions de la M-m: un concurs fotogràfic, un concurs de narracions, un concurs de vídeos... I per acabar, de l'1 al 19 de setembre es va fer una competició de preguntes relacionades amb la M-m.

A finals de setembre es van proclamar els guanyadors i guanyadores dels reptes i també es va realitzar un sorteig de material esportiu donat per les empreses col·laboradores i patrocinadors, obert a tots els inscrits. En total es van inscriure més de 1.800 marxadors/es, que en el moment de la inscripció, que era totalment gratuïta, van poder col·laborar amb diferents associacions sense ànim de lucre, que recollien diners a fi d'investigar sobre els diferents tractaments enfront de la Covid-19.

Aquest any ha estat diferent, les i els integrants de la Comissió M-m hem canviat les nostres tasques habituals, hem passat de l'organització d'una marxa

de 84 km a llegir relats, valorar fotografies i vídeos, buscar preguntes i respostes sobre la M-m... i això també ha estat una experiència molt enriquidora.

Moltes gràcies a totes i tots per haver-nos ajudat a mantenir el caliu de la nostra estimada M-m.

Avituallament d'Aiguafreda 2018. Foto: Eli Cornadó

Club Excursionista
de Gràcia

CLUB EXCURSIONISTA DE GRÀCIA
www.cegracia.cat / cegracia@cegracia.cat
Passatge Mulet 4, 08006 Barcelona.
Tel.: 932 378 659 / Fax: 932 373 148

clubexcursionistadegracia
@cegraciocat
@clubexcursionistadegracia